

[Valdemar Thomsen.]

Rente maaske, og den lavere Rente vil medføre billigere Produktion og lavere Priser, mere Arbejde, og begge Dele tilsammen vil skabe den økonomiske Balance, som i saa høj Grad tiltrænges, for at vi kan naa til sunde økonomiske Tilstande i vort Samfund, naa til det Maal, ikke som nu ved at tage fra de fattige og give til de rige, men omvendt. Jeg tror, at man i allerhøjeste Grad forregner sig med den Politik, man nu er slaaet ind paa. Mon de Foranstaltninger, der her er iværksat, foruden at svække Købekraften stort set, som jeg allerede har fremhævet, ikke kun vil flytte denne Købekraft endnu mere fra de daarligst stillede til de forholdsvis faa velhavende? Spørgsmaalet er, om den Overflytning af Købekraft, som finder Sted ved Diskontoforhøjelsen, naar man ser bort fra de øjeblikkelige Virkninger bl. a. med Hensyn til Bygningsindustrien, ikke langt snarere lægger yderligere Pres paa Valutareserven, et Pres, som meget forstaaeligt generer den højtærede Handelsminister og Regeringen.

Forholdet er vel nok det, at største Parten af Landets Borgere direkte eller indirekte er paa fast Løn og derfor uden Hensyn til Rentestigningen, tilnærmelsesvis i alt Fald, har det samme Beløb til Raadighed for det Behov, de har for udenlandske Varer. Dertil kommer, at den passive Kapitalist gennem de forøgede Indtægter, der her bliver Tale om gennem Rentestigningen, faar et tilsvarende Beløb til Disposition, og i Regelen er det saadan, at hvad der kommer let, gaar let. Lad os nu foretage det Tankeeksperiment: Hvad skal nu en saadan Pengemand finde paa at bruge de forøgede Indtægter til? Vi saa forleden — havde i hvert Fald Lejlighed til til at se det i „Skatteborgeren“ —, at det paa Grund af de store Skatter er urimeligt at spare noget op selv af Indkomster paa 100 000 Kr. Derfor spørger jeg: Hvad skal nu Indehaverne af de store Indkomster, der her er Tale om, som virkelig vil faa Gavn af den Rentestigning, her er praktiseret, bruge Pengene til, naar de ikke vil benytte dem til Opsparing? Mon Pengerigeligheden hos den Slags Folk ikke vil give sig Udslag bl. a. i flere Udenlandsrejser eller maaske forøget Indkøb af Luksusautomobiler, Storforbrug af Benzin, Gummi o. s. v., o. s. v., alt sammen noget, som tærer haardt paa Valutareserverne? Det er saaledes oplyst — jeg tror, at det var i Pressens Radioavis —, at alene til Rejser i Udlandet er der i de første 9 Maaneder af indeværende Aar brugt ikke mindre end 45 Mill. Kr., jeg kan

godt tilføje: af Landbrugets surt indtjente Valuta, afregnet til Underpris. Bestemmer man sig derimod til at flytte Købekraften fra de faa stærkt luksuforbrugende, det vil sige ogsaa valutaforbrugende, til de brede Lag af Befolkningen, hvis Behov og Forbrug nødvendigvis ikke vil gaa i Retning af Udenlandsrejser, men først og fremmest gensidige Tjenester, der ikke lægger Beslag paa fremmed Valuta i nogen Henseende, som vil gaa i Retning af dansk Arbejde, i Form af Behov for Arbejde, i Form af nyt Tøj, Nyanskaffelser, Reparationer og lignende, noget, der kun i ringe Udstrækning vil lægge Beslag paa fremmed Valuta, saa vil det give os, hvad vi trænger til: en højere Levestandard, skabt gennem dansk Arbejde i By og paa Land. Jeg garanterer, som sagt, for, at Landmændene, selv om de skulde faa en højere Indtægt gennem de Foranstaltninger, jeg gør mig til Talsmand for, ikke behøver at rejse til Udlandet for at faa Has paa den større Indtægt, der her bliver Tale om. Der er saa mange Huller, at Pengene i Landbruget uvægerligt vil betyde Arbejde og Fortjeneste til andre, altsaa økonomisk større Tøjreslag for den enkelte Samfundsborger. Hvis det, jeg her anfører, er rigtigt — og det er rigtigt —, er der, lad mig gentage det, kun een Vej ud af Uføret. Jeg beklager, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Clausager, ikke har nævnt den Udvej. Der er kun den Vej ud af Uføret, som al Verdens Lande har betraadt for at skabe økonomisk Ligevægt: valutarisk Tilpasning og derefter Rentesaenkning.

Om den foretagne Diskontoforhøjelse tror jeg, at Professor Jørgen Pedersen har sagt det rigtige. Professor Jørgen Pedersen skriver, at Rentestigningen vil virke paa Valutabalancen gennem formindsket Beskæftigelse, den er, saaledes skrev Professoren i „Berlingske Tidende“, et overordentlig kluntet, groft og irrationelt Middel for det Formaal, der her er Tale om, den er uhensigtsmæssig for ethvert fornuftigt Formaal. Ja, saaledes taler den Mand, man nylig udnævnte til Professor i Aarhus, og hans Anskuelse deles — jeg har fremhævet det tidligere — af de fineste Navne Verden over. Paa Basis af de Tanker, som Professor Jørgen Pedersen er Talsmand for, er der med afgjort Held sat ind mod Arbejdsløsheden, mod Krisen i de førende Stater over hele Kloden. Herhjemme er det altsaa Meningen — det kan man forstaa paa alle de Udtalelser, der her er fremsat —, at man skal fortsætte under diktatorisk Anførsel af Bramsnæs efter de